

[Fibiger.]

Ejendomsskylden forhøjes til 10 pCt., og at det Beløb, der kan anvendes ved Akkord, forhøjes fra 6 000 Kr. til 8 000 Kr. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for disse Ændringsforslag.

Hvad angaar de Underændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre, kan vi fra konservativ Side ikke være med til at skyde Ejendomsskylden til Side som Vurderingsgrundlag for de Ejendomme, hvor man ønsker en Akkordordning, saaledes at det skulde overlades til Amtsudvalget at foretage Vurderingen i hvert enkelt Tilfælde. Det forekommer mig, at naar vi har en Ejendoms-skyldvurdering, maa det være den, der lægges til Grund, og naar det er saadan, at man kan forhøje eller nedsætte med 10 pCt., maa Spillerummet være saa stort, at Ejendoms-skyldværdien kan være Grundlag for en virkelig solid Akkordordning. Thi hvad kan det nytte, at man i det hele taget opfordrer saa stærkt til Akkord og faar den vedtaget, naar det saa viser sig, at den ikke kan holde!

Vi kan heller ikke tiltræde, at man gennem dette Ændringsforslag vil give Amtsudvalgene en saa udstrakt Myndighed, som der her er Tale om. Det er en uhyre Myndighed, der her foreslaas lagt i Amtsudvalgets Hænder. Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte, at der ikke maatte være nogen Indskrænkning i Amtsudvalgets Handlefrihed, saa kan jeg sige, at det har man i hvert Tilfælde ogsaa prøvet paa at imødekommé i videst mulig Udstrækning, idet man foreslaar, at Amtsudvalget for det første skal have Lov til at vurdere Ejendommen og for det andet skal udstyres med en saadan Myndighed, at de faar — ja, hvor mange Millioner ved man ikke, og jeg forstaar ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at der overhovedet ingen Beregninger er foretaget over det, men de faar altsaa en Raadighed over Millionbeløb, som jeg synes det er meget uheldigt at lægge i et saadant Udvalgs Hænder.

I Mindretallets Underændringsforslag staar der:

„Hvor Udlæg er begæret i Anledning af forfaldne Renter og Afdrag, men Akkord ikke kan tilvejebringes, fordi de tilstedeværende Værdier overstiger Gældsforpligtelsernes Beløb, skal Udvalget udenfor Akkord være bemyndiget til at bevilge Laan af Erhvervenes Laanefond til Betaling af Renter og Afdrag.“

Det vil jo i mange Tilfælde være saadan, at hvis man paa den Maade kan faa et billigt

Laan, vil der blive mange, der kommer ind under det Punkt, men som det var formet i det første Ændringsforslag, synes jeg, at man kan mene, der var nogen Rimelighed i det. Men efter at man har indført det næste Stykke i denne Paragraf, hvorefter Laan kan gives til Landbrugere:

„der i deres Ansøgning herom til Amtsudvalget godtgør, at den paa Ejendommen læste Pantegæld er mindst lige saa stor som Ejendommens ansatte Ejendoms-skyldværdi“,

saaledes at man ogsaa der skal kunne bevilge et Beløb af indtil 2 000 Kr., 200 Kr. pr. Ejendom og 2 pCt. af Ejendoms-skyldværdien, saa maa jeg sige, at de Beløb, der her bliver Tale om, vil kunne blive meget store, hvis det virkelig viser sig, at man vil gøre Brug af dette, og hvem vil ikke det, naar han kan faa et Laan paa denne Maade uden Kaution og til en rimelig Rente — i disse vanskelige Tider for Landbruget er der selvfølgelig mange, der vil det.

Jeg kan sige, at vi fra konservativ Side ikke kan tiltræde dette. Stiller man det Forslag, der blev vedtaget her i Rigsdagen for 14 Dage siden, hvorefter der stilledes nogle og tredive Millioner Kroner til Raadighed for Landbruget som rentefri Laan, medens ca. 15 pCt. skulde gaa til en direkte Nedsættelse af Amtsskatterne, overfor det Forslag, der her foreligger, er jeg ikke i Tvivl om, at det førstnævnte giver en bedre Hjælp og en mere øjeblikkelig Hjælp til Landbrugerne, idet de ikke straks skal svare Renter og Afdrag, men har Laanet rentefrit i 5 Aar, hvorved det gøres muligt for de fleste Landmænd at betale deres Ejendoms-skatte, baade til Stat, Amt og Kommune.

Og hvad angaar dette, at Staten skal have en sidste Prioritet i Ejendommen, maa jeg sige, at det forekommer mig at være meget uheldigt. Staten vilde paa den Maade faa en sidste Prioritet i mange Landbrug. Vi har jo Statshusmandsbrug i Mængde, hvor den dog har en Førsteprioritet; her vilde der altsaa blive en hel Del Gaardmandsbrug, hvor Staten fik den sidste Prioritet. Hvor mange af de Penge der kunde komme ind, er jo et stort Spørgsmaal, og om det virkelig vilde være en Hjælp, ja, det kan man ikke afgøre paa nuværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, ogsaa vendt mod mit Parti, at man vilde ikke hjælpe de Landmænd, der vel er fuldt ud solvente, men ikke kan skaffe Midler til Rentebetaling, men derimod dem, der har en meget stor Gæld, ved at stille Beløb til Raadighed ved en Akkord. Der